

Weekendkamp Opoeteren

“Er was eens weer een nieuw seizoen bij de scouting aangebroken, en een nieuw seizoen bij de scouting betekent nieuwe verkenners, en nieuwe verkenners moeten het eerste kamp afzien om het kaf van het koren te scheiden.” De voorgaande zin omvat de gedachte van de verkenners betreffende het eerste weekendkamp voor de nieuwe verkenners. We zouden er natuurlijk een pedagogisch sausje overheen kunnen gooien en bijvoorbeeld kunnen

zeggen dat het eerste weekendkamp er is om de jongens te introduceren bij de verkenners en het hun goed naar de zin te maken. Het gedeelte over de introductie is helemaal waar maar het laatste stuk niet. Bij de verkenners gaat het er juist om dat ze het zichzelf goed naar de zin maken, en als dat in de vorm van samenwerking kan zou dat al helemaal chill zijn. Gelukkig zou dat ook dit kamp met de nieuwe verkenners geen enkel probleem worden. We beginnen bij de vrijdagavond, zoals normaal verzamelden de verkenners zich op het HK, daarna stapten ze de auto's in, zwaaiden nog even naar papa en mama of verzorgers natuurlijk (jazeker ook de verkenners houden zich aan politieke correctheid). De verkenners werden gedropt in Neeroeteren om van daaruit naar het kampterrein bij Opoeteren te wandelen met rugzak, bij de jongste patrouille (De Wolven) liep nog even een leider mee voor het pedagogische tintje en de verkenners droegen natuurlijk pedagogisch verantwoorde veiligheidsvestjes zodat ze goed zichtbaar zouden zijn bij eventueel verkeerslicht.

Het weer speelde ondertussen niet mee en er was sprake van lichte regen. De staf was al begonnen aan het opbouwen van het kampement en een kampvuur. Toen later de verkenners het kampterrein opliepen begonnen ze aan hun eigen tenten die helaas niet zo vlug opgebouwd werden waardoor de staf een handje moest helpen. Na nog een lekker frikadelletje was het tijd om te gaan slapen. Vers staf lid Guus reed die avond nog naar huis om een concert van Frans Bauer bij te wonen, en is via een zeer alternatieve route uiteindelijk ook thuis aangekomen.

Zaterdag

De weergoden waren ons de zaterdag niet goed gezind met als resultaat dat de verkenners samen met de staf in de materiaaltent gingen ontbijten.

Na het heerlijke ontbijt werden er groepen gemaakt die de voorbereidingen begonnen te treffen om een cake te bakken. Een paar selecte verkenners hadden de twijfelachtige eer om samen

met Koen en Maurice het deeg te gaan kneden, een paar andere beter gezinde verkenners mochten met Roel en Thomas de ovens bouwen. De overgebleven verkenners konden maar wat aanklooien zolang ze niet in de pedagogische weg liepen. Sam maakte ondertussen foto's en schreef ook later al deze onzin wat je nu leest.

Nadat de ovens afgebouwd waren, het deeg goed in pannen en folie verpakt zat werden deze in de ovens gesmeten met

een laagje kolen erop die daarop weer werden bedekt met zand. Nu het chemische proces van bakken was gestart werd er een start gemaakt van de middagactiviteit namelijk een Hike, jzeker ook dit kamp bleven we weer origineel met ons programma.

Aangezien er al vele, vele kampverslagen zijn waarin een Hike werd beschreven hebben we dit maal de mening van de oudste verkenners gevraagd en in hun korte maar duidelijke reacties proberen we een authentiek beeld van de Hike te schetsen.

Jorn: "De Hike woort kl*ote en veult te lang, mer waal leuk"

Bart: "Waarom motte wae alteid zo veul laupe op kamp, det sleit nurges op"

Sander: "Miauw, miauw"

Joep: "Leeeiidinnngggg , is het nog ver?"

Ruud: " Ik heb pijn aan mijn duim".

Zoals jullie lezen was de Hike weer helemaal geslaagd.

Bij aankomst op het kampterrein werden de cakes uit de ovens gehaald, helaas bleken ze een klein beetje mislukt te zijn, boze tongen beweerden dat er te veel kolen op lagen maar de waarheid is dat in België de grond nu eenmaal warmer is dan in Nederland.

Na de Hike en de cakebezoeking werd er zoals altijd een fantastische culinaire maaltijd van Thomas gegeten die zeker drie Michelin-sterren verdiende.

Ook op de zaterdag was er weer sprake van een gezellige kampvuuravond waarbij we gelukkig door de weergoden redelijk gespaard bleven. Er werd nog veel gepraat, gelachen, geschreeuwd en zelfs gekrijst. Er werd zeker nog een frikadel gebraden op het kampvuur en traditiegetrouw werd er nog een verhaaltje verteld. De verkeners

gingen slapen (tenminste dat was de bedoeling), door aanhoudende geluidsoverlast van de verkeners was de staf gedwongen de claxon van een auto vlak naast hun tenten te laten afgaan om het lawaai van de verkeners in hun tenten te overstemmen.

De staf dronk later nog een pedagogisch wortelsapje bij het kampvuur en rond middernacht waren alle ogen dicht. Behalve die van Gandalf, want zoals we in Lord of the Rings: The Return of the King konden zien slaapt deze met zijn ogen open.

Zondagochtend

De zondagochtend was niet al te spannend, opstaan, ontbijten, afbreken, de horlepiep dansen en dan natuurlijk de groepsfoto. Deze werd met een autoconstructie en de zelfontspanner gemaakt.

Kamp opgeruimd, de verkeners de auto's in, terug naar Nederlandse grond en BAM! Het kamp was weer afgelopen. Dankjulliewel voor het leuke kamp verkeners, en weergoden loop naar de kl*ten.

